

Sprawa C-97/09

Ingrid Schmelz przeciwko Finanzamt Waldviertel

(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Unabhängiger Finanzsenat,
Außenstelle Wien)

Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 24 ust. 3 i art. 28i — Dyrektywa 2006/112/WE —
Artykuł 283 ust. 1 lit. c) — Ważność — Artykuły 12 WE, 43 WE i 49 WE — Zasada
równego traktowania — Procedura szczególna dla małych przedsiębiorstw —
Zwolnienie z podatku VAT — Odmowa stosowania zwolnienia do podatników
mających siedzibę w innych państwach członkowskich —
Pojęcie „rocznego obrotu”

Opinia rzecznika generalnego J. Kokott przedstawiona w dniu 17 czerwca
2010 r. I - 10468

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 26 października 2010 r. I - 10499

Streszczenie wyroku

1. *Swoboda świadczenia usług — Ograniczenia — Przepisy podatkowe*
(art. 49 WE; dyrektywy Rady: 77/388, art. 24 ust. 3, art. 28i; 2006/112, art. 283 ust. 1 lit. c))

2. *Postanowienia podatkowe — Harmonizacja ustawodawstw — Podatki obrotowe — Wspólny system podatku od wartości dodanej — Szczególny system dla małych przedsiębiorstw (dyrektywy Rady: 77/388, art. 24, 24a; 2006/112, art. 284–287)*

1. Artykuł 49 WE nie stoi na przeszkodzie art. 24 ust. 3 i art. 28i szóstej dyrektywy 77/388 w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych, zmienionej dyrektywą 2006/18, ani art. 283 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/112 w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, które pozwalają państwom członkowskim przyznać małym przedsiębiorstwom mającym siedzibę na ich terytorium zwolnienie z podatku od wartości dodanej wiążące się z utratą prawa do odliczenia, lecz wykluczają tę możliwość dla małych przedsiębiorstw mających siedzibę w innych państwach członkowskich.

Istotnie wyłącznie stosowania zwolnienia z podatku od wartości dodanej, dla małych przedsiębiorstw mających siedzibę poza terytorium państwa członkowskiego czyni świadczenie usług w tym państwie mniej atrakcyjnym dla tychże małych przedsiębiorstw i w konsekwencji

powoduje ograniczenie swobody świadczenia usług.

Jednakże na obecnym etapie rozwoju systemu podatku od wartości dodanej cel polegający na zapewnieniu skuteczności kontroli podatkowych służących zwalczaniu oszustw, unikania opodatkowania i ewentualnych nadużyć oraz cel procedury dla małych przedsiębiorstw, którym jest wzmocnienie ich konkurencyjności, uzasadniają, że stosowanie zwolnienia z podatku od wartości dodanej jest ograniczone do działalności małych przedsiębiorstw mających siedzibę na terytorium państwa członkowskiego, w którym podatek podlega zapłacie. W istocie ograniczenie stosowania zwolnienia z podatku od wartości dodanej do małych przedsiębiorstw mających siedzibę na terytorium państwa członkowskiego, które je stosuje, jest właściwe dla zapewnienia realizacji skutecznych kontroli podatkowych mających na celu sprawdzenie, czy warunki pozwalające na stosowanie tego zwolnienia są spełnione, zważywszy, że

zasadniczo przedsiębiorstwa zachowują dokumenty dotyczące ich całej działalności gospodarczej w miejscu ich siedziby. Skuteczna kontrola działalności wykonywanej w ramach swobody świadczenia usług przez małe przedsiębiorstwo niemające siedziby na wspomnianym terytorium jest poza zasięgiem przyjmującego państwa członkowskiego.

nie posiada żadnych danych dotyczących ich obrotów. Jeżeli chodzi o dyrektywę 77/799 dotyczy ona podatków od dochodu i kapitału i składek ubezpieczeniowych. Jakkolwiek nie można wykluczyć, że informacje dotyczące w szczególności dochodu mogą stanowić użyteczne wskazówki w szczególności w celu badania ewentualnie popełnianych oszustw w zakresie podatku od wartości dodanej, to jednak informacje te nie obejmują obrotów podlegających opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej.

Ponadto jeżeli chodzi o konieczność ograniczenia stosowania tej procedury do małych przedsiębiorstw mających siedzibę w danym państwie członkowskim, zasady udzielania pomocy administracyjnej przewidziane w rozporządzeniu nr 1798/2003 w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatku od wartości dodanej i uchylającym rozporządzenie nr 218/92, oraz w dyrektywie 77/799 dotyczącej wzajemnej pomocy właściwych władz państw członkowskich w dziedzinie podatków bezpośrednich, nie mogą zapewnić użytecznej wymiany danych dotyczących małych przedsiębiorstw wykonujących działalność na terytorium państwa członkowskiego, które stosuje zwolnienie z podatku od wartości dodanej. Na mocy art. 272 ust. 1 lit. d) dyrektywy 2006/112, państwa członkowskie mogą bowiem zwolnić małe przedsiębiorstwa ze wszystkich formalności przewidzianych w art. 213–271 tej dyrektywy, które mają na celu informowanie organów podatkowych państw członkowskich o działalności podlegającej opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej na ich terytorium. W konsekwencji małe przedsiębiorstwa nie są zasadniczo identyfikowane do celów podatku od wartości dodanej w państwie członkowskim ich siedziby, a państwo to

(por. pkt 51, 53, 59–61, 64–67, 71, 76;
pkt 1 sentencji)

2. Wykładni art. 24 i art. 24a dyrektywy 77/388 w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych, zmienionej dyrektywą 2006/18 oraz art. 284–287 dyrektywy 2006/112 w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, należy dokonywać w ten sposób, że pojęcie „rocznego obrotu” dotyczy obrotu uzyskanego przez przedsiębiorstwo w danym roku w państwie, w którym ma ono siedzibę.

(por. pkt 77; pkt 2 sentencji)